

4. Zarzut czwarty dotyczący istnienia w rozpatrywanej sprawie oczywistego błędu w ocenie.

- Wobec powyższego skarżąca twierdzi, iż z dyplomów przedłożonych w rozpatrywanej sprawie wynika, że ma ona wykształcenie wyższe odpowiadające pełnemu cyklowi co najmniej trzyletnich studiów, potwierdzone dyplomem powiązany z charakterem obowiązków, dla których został ogłoszony konkurs.

5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy oraz braku proporcjonalności.

- Strona skarżąca twierdzi wobec powyższego, że oczywiste jest, iż kandydatura skarżącej nie została odrzucona w oparciu o względy związane z jej kwalifikacjami oraz uzyskanymi dyplomami, ale w oparciu o kwestię polityki ogólnej, niezależnej od celów rekrutacji.

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2017 r. – Mylene Troszczynski/Parlament

(Sprawa T-148/17)

(2017/C 144/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mylene Troszczynski (Noyon, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Ceccaldi)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji kwestorów Parlamentu Europejskiego z dnia 6 stycznia 2017 r., w zakresie w jakim utrzymuje w mocy decyzję sekretarza generalnego z dnia 23 czerwca 2016 r. dotyczącą odzyskania kwoty w wysokości 56 554 EUR od Mylène Troszczynski;
- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r., wydanej na podstawie art. 33, 43, 62, 67 i 68 decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego 2009/C 159/01 z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. i „dotyczącej przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, która to decyzja sekretarza generalnego stwierdza istnienie długu po stronie skarżącej w wysokości 56 554,00 EUR z tytułu nienależnie wypłaconych kwot w ramach zatrudniania asystentów parlamentarnych i uzasadnia jej windykację oraz zobowiązuje właściwego zarządzającego we współpracy z księgowym instytucji do przeprowadzenia windykacji na podstawie art. 68 przepisów wykonawczych i art. 78, 79 i 80 regulaminu finansowego;
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016-888, nieopatrzonej datą, informującej skarżącą, że po jej stronie został stwierdzony dług, zgodnie z decyzją sekretarza generalnego z dnia 23 czerwca 2016 r. – *windykacja nienależnie wypłaconych kwot z tytułu zatrudniania asystentów parlamentarnych – zastosowanie art. 68 MAS i art. 78, 79 i 80 rozporządzenia finansowego*;
- stwierdzenie nieważności noty debetowej z dnia 29 czerwca 2016 r.;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Mylène Troszczynski, tytułem zwrotu kosztów podlegających zwrotowi, kwoty 50 000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Kwoty będące przedmiotem niniejszego sporu wynikają z umowy o pracę na czas nieokreślony zawartej pomiędzy skarżącą a asystentem krajowym pełniącym funkcję asystenta parlamentarnego w pełnym wymiarze czasu pracy w państwie członkowskim, gdzie skarżąca została wybrana. Tymczasem strona pozwana kwestionuje, na podstawie pewnych poszlak dotyczących stanowisk zajmowanych przez asystenta krajowego w partii politycznej, do której przynależy skarżąca, że ten nie przestrzegał obowiązków wynikających z art. 33, 43 i 62 przepisów wykonawczych do statutu posła.

Na poparcie skargi skarżąca argumentuje, że w niniejszej sprawie sporne akty są dotknięte wadami mającymi wpływ na ich zgodność z prawem formalnym, związanymi w szczególności z niewłaściwością *ratione materiae* podmiotu wydającego akt, brakiem uzasadnienia oraz nieprzebrzeganiem wymogów proceduralnych.

Skarżąca twierdzi również, że na tę zgodność z prawem materialnym spornych aktów wpływają wady związane z nieistnieniem zarzucanych czynów, wskazaniem strony, na której spoczywa ciężar dowodowy, naruszeniem zasady proporcjonalności, pogwałceniem praw politycznych przysługujących asystentom krajowym, nadużyciem władzy, dyskryminującym charakterem spornych decyzji i istnieniem *fumus persecutionis*, naruszeniem niezależności poselskiej i zakazem narzucania jakichkolwiek instrukcji, naruszeniem zasady *una via electa et non bis in idem*, w zakresie, w jakim przewodniczący Parlamentu Europejskiego przekazał OLAF-owi informacje nasuwające przypuszczenie istnienia rzekomych nieprawidłowości dotyczących skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2017 r. – Sumner/Komisja

(Sprawa T-152/17)

(2017/C 144/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Loreto Sumner (Leixlip, Irlandia) (przedstawiciel: J. MacGuill, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego z dnia 10 stycznia 2017 r., doręczonej stronie skarżącej w dniu 17 stycznia 2017 r. i odmawiającej udostępnienia jej jakichkolwiek uwag przedstawionych przez którąkolwiek ze stron toczącego się postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczącego naruszenia przez Irlandię dyrektywy w sprawie czasu pracy.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku przeprowadzenia rzeczywistej analizy wniosku o udostępnienie dokumentów złożonego na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001.
2. Zarzut drugi dotyczący bezprawnego oparcia się na ogólnym domniemaniu z naruszeniem zasad wskazanych w powołanym orzecznictwie.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku przeprowadzenia konkretnej i rzeczywistej analizy ryzyka odnośnie do każdego wnioskowanego dokumentu z naruszeniem powołanego orzecznictwa.